

Merhaba,

Günce'L Bülten bu sayıda zamane anne babalarına odaklanıyor. Bu zamanda anne-baba olmak gerçekten daha mı zor? Bizler kendii anne-babalarımızdan nasıl/neden daha farklıyız? Ya da daha farklı olmalı mıyız gerçekten. Doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü birbirinden ayırmaya çalışırken bir bakmışız çocuklar büyümüş.

“YENİ NESİL EBEVEYNLERİN GÖZDEN KAÇIRDIĞI: ENTEGRASYON/BİRLEŞTİRME”

Giderek zorlaştığını söylediğimiz ebeveynliğin aslında önceki nesillerin ebeveynlik deneyimlerinden az bir farkı var. Teyidini alamadığımız bilgiler, uzmanların dilinden “uygun yaklaşım” tüyoları ve başkalarına ait fikirlere artık daha sık ve daha hızlı maruz kalıyoruz. Komşumuzun veya yandaki Hayriye Teyze'nin “üşütür evladım, taşa oturtma” gibi masum önerisini arar olduk. Her yanımız bize neyin iyi neyin kötü olduğunu anlatan, uymazsak da “vay halinize!” hissettiren kelimelerle sarılı. Bu kadar çok bilgi (!), deneyim ve önerinin altından kalkmanın yolu ise “taraf”ını seçmekten geçmeye başladı. Halbuki, insanoglu için bir tarafta veya diğerrinde olmak, olmadığın tarafı külliyen reddetmek, hem doğamızdaki empati kurma eğilimimize aykırı hem de içimizdeki iyi-kötü paydalarına.

Herkesin evrimsel olarak getirdiği kendi çocuğunu koruma, onun hayatta kalması için en iyisini isteme güdüsü günümüz dünyasına iki şekilde yansıyor. İlki, ucu bucağı olmayan bir “bebek – ebeveyn” piyasası. Bu piyasa fiziksel ve materyalistik zorunluluklara itiyor sizi. Almadığınız her ürün için en zayıf noktaya oynanmasına şahit oluyoruz: bu ürünü almazsan iyi bir ebeveyn değilsindir. 0-3 yaş döneminin sonuna gelip, artık daha az ürün alır, daha az blog okur, kendinizi daha nadir “suçlu” hissetmeye başladığınızda ise ikinci yol görünüyor. Okul seçimi, sportif veya yaratıcı faaliyetler, ödevler, arkadaşlık ilişkileri, ona sunduğunuz çevre ve şartlarla ilgili bilgiler bu sefer daha hızlı gelip daha uzun süre kalmak üzere yanı başınızda duruyor. Sizin yine taraf seçmeniz gerekiyor –mu? Neyin iyi neyin kötü, neyin yararlı neyin zararlı, neyin kısa vadede olumlu/olumsuz, neyin uzun vadede mutluluk vereceğini bilmiyor, bu kararı çocuklarınıza bırakamıyor ama biz de tam kestiremiyoruz. Bazen ise aklımız bir yola giderken, “söz konusu insanın kendi çocuğu” olunca, cüzdanimız, kalbimiz ayrı yerlere gidiyor. Halbuki, böylesi belirsizliklerle dolu bir dünyada (belirsizlik karamsar bir değer taşıdığından değil bizi şaşırtmaya devam etmesinden) taraf olmak kadar zorlayıcı bir durum olabilir mi?

Tamamen bizim kriterlerimize göre, çocuğumuz için “en iyi puset”i seçmek veya “şu okula göndermek”, “...akımına göre ebeveynlik yapmak” taraflarını seçtiğimizde diğer tarafları toptan yok sayıyoruz. Çünkü ebeveynlik ve çocukla ilgili her şey ortadan ikiye ayrılmış durumda. Normal doğumu herhangi bir nedenden “becerememiş”, bebeğine mama vermiş, çocuğunu şu veya bu akıma göre bir okula göndermiş ebeveynler kötü, diğerleri iyi oluyor. Ya da “bakıcı ile çocuk büyüten” anne ilgisiz -ve yine kötü-, 7-24 kendini adayan – ama kendini pek de iyi hissedemeyen- anne iyi oluyor. Çalışırsanız çalıştığınız için (çocuğunuzla yeterince ilgilenmediğiniz çıkarımı otomatik yapıyor), çalışmıyorsanız çalışmadığınız için (kendinizi geliştirmiyor, herhangi bir katma değer sunmuyorsunuzdur) suçlu hissediyor, hayatta kalmak için de mecburen olmadığınız “taraf”ı kötülüyor, ya da en azından göz süzüyorsunuz. Halbuki çocukların ihtiyaçlarını karşılarken tek taraflı kurgular yerine entegrasyonu aklımızda tutmalıyız. Çünkü ebeveynler olarak çocuklarımıza vermemiz gereken "entegrasyon" becerisinin önemini atlıyoruz. Ya kırsala göç edeceksin, ya da şehirde yaşayacaksın ama söylenmeyeceksin; ya akademik başarı veren okulu seçeceksin ya da "mutlu" çocuk yetiştirene vereceksin; ya çocuğu ordan oraya taşıyan kötü (!) "kursiyer" anne baba olacaksın; ya da doğal akışına bırakacaksın. Halbuki hayat kendi içimizdeki iyi-kötüyü entegre edince başlıyor, aynı yukarıdakileri entegre etmeye çalışmak gibi.

“Tek doğruyu buldum değil, bir doğruyu buldum deyin.” Halil Cibran

Çocuklarımız için kurduğumuz düzenin bozulma, işlerliğini kaybetme, hatta bizzat çocuğumuzun kendisi için seçtiklerimizi beğenmeme ve bunu beyan etme durumunda ise ihtiyacı olacak olan ne? İkna gücümüz? Yaptığımız yatırımın faturaları? Bizim gibi olmayan tarafın “ne halde” olduğu? İhtiyaçları olan beceri, entegre edebilme, birleştirebilme, bütünleyebilme becerisi. Olanı olmayanla, eksiği fazlayla, rutini değişimle entegre etmek. Birleştirme becerisi, başımıza gelen herhangi bir durumu –özellikle, olmaya alışkın olduğunuz taraftan farklıysa- kendimize ve hayatımıza kaynaştırma becerisidir. Siz küçük bir okulda eğitiminize başlayabilir, ancak ortaöğretime büyük bir kurumda devam etmek durumunda olabilirsiniz. Liseye kadar büyük bir şehirde yaşayıp, ardından başka bir ülkenin kasabasına gidebilirsiniz. Bu değişimler olup biterken, taraflaşmak ve diğer seçenekleri “tu kaka” yapmadan ilerleyebilmektir entegrasyon.

Orta yolu bulmak değildir. Ya da biraz ondan biraz bundan değildir. Birleştirme becerisi, siz çocuğunuza gösterişli bir fanus sunduğunuzda onun fanus dışındaki hayatı da merak etmesi, fanus bir gün kırılırsa, içinden çıktığındaki şartlar ve durum karşısında önceki tecrübesi ile o ana dair olanları “birleştirebilmesidir”. Böylesi bir hazırlığı bizlerin çocuklarımızın hayatlarındaki etkimiz ve alanımız ölçüsünde birleşmeye elverişli tecrübeler ve öğrenme fırsatları sunmamızdan geçer. Tek taraflı bir hayatı sürdürmek, diğer seçenekleri yok saymak veya olmadığımız tarafı “biz orada değilsek kötüdür” olarak sunmak, çocuklarımız için “mükemmel” büyüme ortamı sağlamak, onlar için hazırlığı yapmak ve bunları yaparken de harika bir iş çıkardığımızı düşünmek oldukça tehlikelidir. Tehlikeden biraz olsun uzaklaşmak için ise Halil Cibran’ın dediği gibi en azından “Tek doğruyu buldum değil, bir doğruyu buldum deyin” diyelim.

Adres: Bağdat Cad. Çatalçeşme Palas Apt. B Blok No:478/16 Çatalçeşme / Suadiye
Telefon: 0216 380 76 85
Faks: 0216 380 78 02
Cep Tel: 0506 323 78 85

www.guncedanismanlik.net

facebook.com/guncedanismanlik

twitter.com/guncedanismanlik